

Til Folketingets Affattelse.

den paagældende eller hans Arvinger den nærmest paafølgende 15. Februar, fra hvilket Tidspunkt Pladsen betragtes som ledig.“

Til § 6.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„Retten til Fiskeri med Aalegaarde tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, for saa vidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor.

Ved Aalegaard forstås i denne Lov et til Aalefangst bestemt Redskab, som bestaar af en eller flere Ruser i Forbindelse med en fra Land udsat Rad (Risgærde, Garn, Tremmeværk eller lignende), bestemt til at lede Aalen ind i Ruserne.

Aalegaardsretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

Den til Fiskeri berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som Nævnet tillader, og som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, dog ikke uden særlig Adkomst længere end Halvvejen til modsat Kyst og saaledes, at han ikke hindrer Sejladsen i Farvandet.

Den til Fiskeri med Aalegaarde berettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Aalegaardsret, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af Aalegaardens inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen kan angive Aalegaardens Retning, og inden 1. September at have udsat Rad og Ruser i fiskedygtig Stand. Hovedpælen skal rage 4 Fod over Vandet ved daglig Vandstand og paa Toppen være forsynet med et mørkt Flag. Beskyttelsen for Aalegaardsfiskeriet finder kun Sted, medens Fangstredskaberne ere udsatte og ikke længere end til 1. December.

Indenfor de her nævnte Tidsfrister maa ligeledes Fiskere tydeligt afmærke — ved Pæl eller Bøje med lyst Flag —, hvor de agte at anbringe deres Redskaber.

De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaaende Ret til Aalefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst.

Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomstdokumenterne hjemle, dog saaledes, at Ejeren eller Brugeren af disse nyder samme Beskyt-

Til Landstingets Affattelse.

dende eller hans Arvinger den nærmest paafølgende 15. Februar, fra hvilket Tidspunkt Pladsen betragtes som ledig.“

Til § 6.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„Retten til Fiskeri med Aalegaarde tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, for saa vidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor.

Ved Aalegaard forstås i denne Lov et til Aalefangst bestemt Redskab, som bestaar af en eller flere Ruser i Forbindelse med en fra Land udsat Rad (Risgærde, Garn, Tremmeværk eller lignende), bestemt til at lede Aalen ind i Ruserne.

Aalegaardsretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

Den til Fiskeri berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som Nævnet tillader, og som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, dog ikke uden særlig Adkomst længere end Halvvejen til modsat Kyst og saaledes, at han ikke hindrer Sejladsen i Farvandet.

Den til Fiskeri med Aalegaarde berettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Aalegaardsret, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af Aalegaardens inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen kan angive Aalegaardens Retning, og inden 1. September at have udsat Rad og Ruser i fiskedygtig Stand. Hovedpælen skal rage 4 Fod over Vandet ved daglig Vandstand og paa Toppen være forsynet med et mørkt Flag. Beskyttelsen for Aalegaardsfiskeriet finder kun Sted, medens Fangstredskaberne ere udsatte og ikke længere end til 1. December.

Indenfor de her nævnte Tidsfrister maa ligeledes Fiskere tydeligt afmærke — ved Pæl eller Bøje med lyst Flag —, hvor de agte at anbringe deres Redskaber.

De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaaende Ret til Aalefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst.

Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomstdokumenterne hjemle, dog saaledes, at Ejeren eller Brugeren af disse nyder samme Beskyt-